

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑ.

Φρεαρίτης: Ἴτε παῖδες Ἑλλήνων, ἐλευθεροῦτε
Φοιτητὴς ἐκ τοῦ Ἑξωιερικοῦ. Πάμε νὰ προφθάσωμε θέ-
σιν εἰς τὸ ἀνατομεῖον.

Φρεαρίτης: Ἀποφεύγετε τὰς οἰκουμενικὰς Κυβερνήσεις.
Ἡ οἰκουμενικὴ εἶναι ὀλιγαρχικὴ πολιτεία, εἶναι τυραννία
ἐνευθύνος καὶ ἀπεριόριστος.

Εἰς μαθηματικὸς: Πολλαπλασιασμὸς Κουμουνδούρου ἐπὶ
Τρικούπη· ὁ Κρέμος εἶναι τὸ σημεῖον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ.

— Εἶδες πῶς ἐνθουσιάσθησαν οἱ Ἑπειροθεσσαλοὶ, διότι
τοὺς εἶπεν ἀνδρείους; Ὅλοι ἦσαν κατακόκκινοι.
— Ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν ἄρά γε ἡ ἐντροπήν;

— Διατί, ἀφοῦ τῷπε ὁ Φρεαρίτης νὰ μὴ κλείσουν αἱ θύ-
ραι τοῦ Πανεπιστημίου;

— Διότι εἶναι φόβος μήπως κλείσουν συγχρόνως καὶ αἱ
πύλαι τοῦ Ταμεῖου.

Κατὰ τὸν Μιστριώτην: Τῶν ἰδεῶν ἀρετὴ εἶναι ἡ ἀλή-
θεια, τῶν καλλιτεχνικῶν τύπων τὸ κάλλος: Ἀμφοτέρων
κέντρον ὁ Μιστριώτης.

Νάτος.

ΕΥΧΗ.

Δὲν μπορούσε ἑστὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀντὶ τοῦ
Σωτηροπούλου νὰ εἶναι ὁ Παππαμιχαλόπουλος; Σὰν καλ-
λίτερος θὰ μοῦρχουνταν.

Τομαρόπουλος.

ΠΑΝΣΕΣ.

Ὅταν βλέπω, πρὶν ἀνοιχθῶν αἱ πύλαι τοῦ Βουλευτηρίου
διὰ τὸ δημόσιον, τὸν κυρίαρχον λαὸν ἐπαιτοῦντα τὴν εἰσο-
δὸν του, ἀναλογίζομαι τὸν ὑπομονητικὸν ἐκεῖνον σύζυγον
ὅστις ἀναμένει ἐξωθεν τοῦ κοιτῶνος τῆς συμβίβας του ἕως
ὅτου τελειώσῃ ὁ ἔσωθεν ἐργαζόμενος ἐραστής.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ὅταν ἐν τῷ κατὰ τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη φανατισμῷ
ἐγίνετο λόγος μεταξὺ τῶν ἐπισημοτέρων τῆς ἀντιπολιτεύ-
σεως περὶ σχηματισμοῦ κοινῆς κυβερνήσεως, ἠκούσθη ὁ κ.
Κουμουνδούρος λέγων μετριοφρόνως λίαν:

— Ἐμένα καὶ τὴν θέσιν τοῦ Βλαχάνη νὰ μοῦ δώσετε
δὲν λέγω ὅχι.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Εἷς φίλος ἔλεγε πρὸς τὸν Ὀρφεμπαχ.

— Ἡ Μουσικὴ σου εἶναι πολὺ ἐλαφρά ...

— Γὰρ αὐτὸ δὲν πέφτει εὐκόλα.

Ἐπαλληλίσκος πεντηκοντάδραχμος παρουσιάζεται εἰς
πλούσιον ἔμπορον, ὑελοπώλην, καὶ τῷ ζητεῖ.... τὴν χεῖρα
τῆς θυγατρὸς του.

— Ἀ! δὲν λέγω ὅχι.... ἀλλὰ.. ἐννοεῖτε ὅτι ἡ παρούσα
θέσις σας δὲν εἶναι τοιαύτη, ὥστε... τέλος πάντων ἔχετε
ἄλλας ἐλπίδας;

— Ἐννοεῖται!.. καὶ ἡ κληρονομία σας; ...

Ο ΓΑΡΙΒΑΛΔΗΣ.

Γενοῦν 2)14 Ὀκτωβρίου 1880.

Viva! Vivaaaaaa!!... Ὡς βροντῇ ἀπὸ πεντήκοντα
χιλιάδας στήθῃ ἡ κραυγὴ αὕτη ἐξεβρόγγυετο, δεινὴ, πλη-
ρούσα τὸν τρέμοντα ἀέρα, καὶ ἐπ' αὐτὴν ὡς κεραυνὸς ὕψη-
λότερον ἐπλανᾶτο ἀντηχοῦν ἐν ὄνομα ...

Εἶπον πεντήκοντα χιλιάδες, ἀλλ' ἦσαν περισσότεροι τὴν
στιγμὴν ταύτην, ἐνῷ ἡ διαδήλωσις ἀποσυρομένη παρέρχε-
ται ὑπὸ τὸν ἐξώστην μου βοῶσα καὶ παταγοῦσα εἰσέτι ὡς
χείμαρρος ἀπολυθεὶς ἐν τῇ ὥραιότερᾳ τῆς Γενοῦνης ὁδῷ, οἱ
ἀποτελοῦντες τὸν διαπλούμενον ἤδη χείμαρρον τοῦτον συμ-
πατριῶται τοῦ Κολόμβου ἀριθμοῦνται βεβαίως εἰς πεντή-
κοντα χιλιάδας, εἰ καὶ ἐλλείπομεν ἤδη ἐκτὸς ἄλλων πολ-
λῶν... ἐγὼ καὶ ὁ φίλος μου, ἀποχωρήσαντες πρὸ τοῦ
πλήθους.

Ἡ ἀτμοσφαῖρα τῆς πόλεως εἶναι βαρεῖα καὶ θολὴ ἐκ
τῶν καπνῶν τῶν μυρίων βεγγαλικῶν, ὅστις ἐπέμεινε μετὰ
τὴν λάμψιν. Ὁ ἀήρ φρίσσει εἰσέτι ἀναπαλλόμενος ὑπὸ τοῦ
ἤχου ἐνὸς ὀνόματος, ὅπερ ἱπταται ἐπὶ τὰ χεῖλη πάντων,
μυστικὴ τις συγκίνησις μετὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἀπλοῦται ἐπὶ
τὸ ἐγρηγοροῦν εἰσέτι ἄστει, καὶ διὰ τῶν τηλεγραφικῶν συρ-
μάτων πυρετωδῶς διαδίδεται εἰς μυρίας διευθύνσεις, οὐ
μόνον ἐν Ἰταλίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἡ συγκίνησις αὕτη, τὸ
ὄνομα ἐκεῖνο. Ὁ φέρων τὸ ὄνομα αὐτὸ οὐδὲν φέρει στέμμα·
ἄλλως τε ἀπὸ πολλοῦ ὁ λαὸς ἀπηρνήθη τὰ ἐστεμμένα εἰ-
δωλά του. Ὁ φέρων τὸ ὄνομα αὐτὸ, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν
γράφω, εἰς ἑκατὸν βημάτων ἀπὸ τοῦ οἰκίζοντός με ξενοδο-
χείου ἀπόστασιν, ἐν τῷ ἀπλῷ αὐτοῦ κοιτῶνι κεῖται, κλι-
νῆρης ὑπερεβδόμηκοντούτης, βασανιζόμενος ὑπὸ τῶν ἀλγη-
δόνων τῆς ἀρθρίτιδος καὶ ποθῶν ἴσως τὴν ἡμερίαν, ἣν ἡ ἐκ-
δήλωσις τῶν πρὸς αὐτὸν αἰσθημάτων, τοῦ θαυμασμοῦ καὶ
τῆς ἀγάπης ἐνὸς λαοῦ, ἐνὸς ἔθνους, τῷ ἀφαιρεῖ... Ὁ
ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι τέκνον τοῦ λαοῦ καὶ θρέμμα τῶν
ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μαχῶν. Εἶναι ἡ μόνη ἐν ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν ζῶσα Πλουτάρχικος μορφή, ὁ μόνος ἥρως τοῦ αἵματος
τούτου, ἐπὶ τὸν οὐδὸν τοῦ ὁποίου τιτάνειος ὀρθοῦται ἡ σκιά
τοῦ Ναπολέοντος καὶ παρὰ τοῦτον, ὡς μία μόνη ὑπερτάτη
προσωποποίησις, οἱ ἑκατὸν ἀρχηγοὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανα-
στάσεως.

Εἶναι Ἰταλός· ἀλλ' ἤξιούτο νὰ εἶναι Ἑλλήν.

Νεανίας, κατέλιπε τὴν πατρίδα του φεύγων τὴν τυραν-
νίαν, ἥτις ἐπέβλεπεν αὐτὴν, καὶ εἰς ἣν οὗτος δὲν ἠθέλησε νὰ

κύψη τὴν κεφαλὴν. Ἦτο ναύτης· προγεγραμμένος μετέβη εἰς τὴν Ἀμερικὴν κατέστη πλοίαρχος· ὁ ὑπὲρ ἐλευθερίας πόλεμος τὸν ἐκάλεσε νὰ παλαίσῃ πρὸς ἄλλα στοιχεῖα οὐχ ἥττον τρομερὰ τῆς θαλάσσης. Ἐπολέμησεν ὡς οἱ ἥρωες τοῦ Ὀμήρου καὶ τοῦ Τάσσου· στόλαρχος ἐπὶ τοῦ Ὀκεανοῦ ἡ ἀρχηγὸς ἐν μέσῳ τῶν παρθένων ἀμερικανικῶν δασῶν. Ὅπου οἱ ἐχθροὶ πυκνότεροι, ὅπου ὁ κίνδυνος δεινότερος, αὐτὸς ἐπεφαίνετο φέρων τὴν νίκην εἰς τοὺς ἰδικούς του.

Ὁ Νέος Κόσμος τὸν ἐγνώρισε· τὸ ὄνομά του πάντες τὸ ἐννόουν· ἐσήμαινεν Ἐλευθερία καὶ νίκη. Ἐν τῇ πατρίδι του ἐφθασε τὸ ὄνομά του πρῶτον εἰς τὰ ὦτα τῶν τυράννων, διότι αὐτοὶ πρότερον καὶ κάλλιον ὅλων ἀκούουσι τὰ πάντα. Καὶ οἱ τύραννοι ἐφοβήθησαν.

Αὐτὸς ἦλθε, καὶ ὁ ἐρυθρὸς του χιτῶν ἐπιφανεῖς ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν Ἀπεννίνων ἀπεκάλυψεν εἰς τὴν Ἰταλικὴν νεολαίαν τὴν ἐπανάστασιν.

Ἡ Ἰταλία ἤρχισε νὰ κοκκινίσῃ· οἱ υἱοὶ ἄφινον τὰς μνητέρας, οἱ μνηστῆρες καὶ σύζυγοι τὰς μνηστὰς καὶ τὰς γυναῖκας τῶν, προστρέχοντες ἐκεῖ ὅπου τὸ ὄνομά του ἀντήχει Ἐλευθερία καὶ τὸ χρῶμα τοῦ στήθους του Νίκη κατὰ τῶν τυράννων ἡ Θάνατος ὑπὲρ πατρίδος. Καὶ τὸ ἐρυθρὸν κύμα κῆλανετο, ἐξαγκοῦτο καὶ ὑποκῶφως ἔδρεμεν ἐξαγγέλλον τὴν θύελλαν. . . Τὸ 1848 ὑπερασπίζεται τὴν ἐπανάστατοῦσαν Ῥώμην ὡς Λεωνίδα· καὶ ταύτης πεσοῦσης ἐκφεύγει, μόνος σχεδόν, καὶ ὁρμᾷ ὡς Λεῖνα τῶν σκύμων τῆς στερηθείσας, διὰ τῶν Ἀπεννίνων, βάλλων δεινὴν κραυγὴν καταπλήξασαν τὴν Χερσόνησον.

Ἀλλὰ δὲν φεύγει· τρέχει ὅπου ὁ ἄγων, ὅπου ἡ ἐπανάστασις, φέρων αὐτὸς τὴν ἐπανάστασιν καὶ τὸν τρόμον εἰς τοὺς τυράννους.

Εἶναι δέκα ἐτῶν ἐποποιεῖα ὑπὲρ ἀνθρώπου, ἥτις πρέπει νὰ εὕρῃ τὸν Ὀμήρον της, ἂν ἡ Ἰταλικὴ Μοῦσα δὲν διεφθάρῃ ἐντελῶς· ἡ ζωὴ του εἶναι ἡ ἐποποιεῖα τῆς ἰταλικῆς ἀνεξαρτησίας. Τὸ 1860, μετὰ τὰς νίκας τῆς Ναπολεοντείου συμμαχίας, ὅλη ἡ βόρειος Ἰταλία, πλὴν τῆς Βενετίας, εἶναι ἐλευθέρη καὶ ἡνωμένη ὑπὸ τὸ σκήπτρον τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ, ὅστις, εἰ καὶ βασιλεὺς, ὑπῆρξεν ὁ Βάσιγκτων τοῦ Ἰταλικοῦ ἔθνους. Ἐλλεῖπει εἰσέτι τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Σικελίας, ὅπερ λυμαίνονται οἱ Βουρβῶνες.

Αὐτὸς, ὁρμᾶται ἐντευθεν, ἐκ Γενούης, καὶ μετὰ χιλίων τρελλῶν, οὕτως τοὺς ἀπεκάλεσαν τότε, βραίνει ἐπὶ τὴν κατάκτησιν ἐνὸς βασιλείου, ὅπερ ἦν ἡμίσεια Ἰταλία. Καὶ τὸ δῶμα ἀρχίζει· δῶμα ὑπὲρ ἀνθρώπου, μυθῶδες, ἀναμνησκον ἡμῖν τὰ παραμύθια τῶν Μεσαιωνικῶν Παλατιῶν, τῶν ὁποίων πᾶς ἥρως εἶναι εἰς ὑπέρτατος, καταπληκτικὸς παράφρων, ἔχων τὴν καρτερίαν τοῦ Ῥωμαίου, τὴν τόλμην καὶ τὴν μεγαλοφροσύνην τοῦ Ἑλλήνος.

Διαφεύγουσιν ἓνα στόλον καὶ ἀποβιβάζονται εἰς Μαρσάλαν ἀρχόμενοι τῆς πορείας τῶν, ἥτις εἶναι κατάκτησις, θρίαμβος ἀνήκουστος. Ἡ διάβασίς τῶν εἶναι ἡ διάβασις τῆς Θεῆας πνοῆς τῆς Ἐλευθερίας, ἥτις ἀνέστησε τὰ πτώματα, τοὺς δούλους, λυτρώνει τὰς πόλεις, τοὺς λαοὺς, διαρρήγνυει καὶ διασκεδαννύει εἰς σκαῖα συντρίμματα τοὺς στρατοὺς τῶν τυράννων καὶ τὰς σπεῖρας τῶν προδοτῶν. Πᾶν βῆμά των εἶναι ἄγων τιτάνειος καὶ νίκη, πᾶσα ἡμέρα μία μάχη καὶ εἰς θρίαμβος, πᾶσα μάχη μία ῥαψωδία.

Καταφθάνουσιν εἰς Νεάπολιν. Ὁ τύραννος μετὰ τῶν ὀπαδῶν του καὶ τῶν λευστῶν τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ ἔφυγεν ἤδη καὶ τρέμων ἀποκλείεται ἐν τῷ φρουρίῳ τῆς Γαίτας.

Αὐτὸς, φθὰς εἰς τὸ τέρμα τῆς πορείας του, εὕρισκεν τὸν ὀρόνον κενόν, τὸ στέμμα τοῦ βασιλέως ἀπολελειμμένον.

Δικτάτωρ, κρατεῖ τὸ στέμμα εἰς χεῖράς του καὶ ὁ ὑπ' αὐτοῦ λυτρωθεὶς λαὸς τὸν ἀτενίζει σιγῶν, κατάπληκτος ὑπὸ θαυμασμοῦ καὶ ὡς οἱ Ἀπόστολοι ἠτένιζον τὸν ἀναστάντα Κύριον.

Ἐν κίνημα τῆς χειρὸς του, καὶ εἶναι βασιλεὺς. Ἀλλ' ὅχι· αὐτὸς εἶναι στρατιώτης τῆς Δημοκρατίας· καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου Ἰταλὸς θυσιάζων τὰ πάντα εἰς τὴν πατρίδα.

Εἶχε πεισθῇ ὅτι μόνον ὑπὸ τὸ σκήπτρον τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ ὅλη ἡ Ἰταλία ἐνωμένη ἐσώζετο καθισταμένη μεγάλη καὶ ἰσχυρά· καὶ καλεῖ τὸν Βίκτωρα καὶ τῷ προσφέρει τὸ στέμμα τοῦ βασιλείου τῆς Νεαπόλεως. Μεθ' ὃ ὁ στρατιώτης ἀποσύρεται ἐπὶ τοῦ ἐρήμου βράχου του, ὃν ἄγρια πλῆττουσι τὰ τυρρηνικά κύματα καὶ ἐκεῖ μόνος ὡς ἐρημίτης λέων ἀναμένει ἄλλους ἀγῶνας.

Ἐπέρχεται τὸ 1866. Ἡ Ἰταλία βοηθουμένη ὑπὸ ἰσχυρῶν συμμάχων ἐγείρεται ἐκ νέου, πηλῆται τὴν Αὐστρίαν καὶ ἐπανακτᾷ τὴν Βενετίαν. Αὐτὸς, στρατηγὸς τοῦ λαοῦ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν τακτικῶν στρατῶν καὶ τῶν κεχυρωμένων ἐπιτελείων, ἡγεῖται τῶν ἐρυθροχιτῶνων ἐθελοντῶν του καὶ τὸ ὄνομά του ἡχεῖ πανταχοῦ, ὡς πάντοτε Νίκη!

Ἡ Ἰταλία ἐγένετο· ἀλλ' ἔλλειπει ἐκ τοῦ οἰκοδομήματος ἡ κορωνίς· καὶ αὐτὸς, πολιορκούμενος, ἔνεκεν πολιτικῶν λόγων, ἐπὶ τοῦ κυματοκλύτου βράχου του, ὑπὸ ἐνὸς ττόλου καὶ ἑκατὸν καταδρομικῶν, ἐπὶ ἐλαφροῦ καὶ συντετριμμένου ἀκατίου μόνος παραδίδεται εἰς τὴν μαρίαν τῆς θαλάσσης, ἀνανεῶν οὕτω τὰ ἐπεισόδια τῶν ἐν Ἀμερικῇ αγῶνων του, παλαίει κατὰ τὸν κυμάτων καὶ τῆς ὀδυρμῆς τῶν κυκλούντων αὐτὸν, ἐτοίμων νὰ τῷ ἀποστειλῶσι τὸν θάνατον, διαφεύγει τὰ θωρηκτὰ καὶ ἵπταται ἀκράτητος εἰς Ῥώμην. . . ἔνθα οἱ ἐθελονταὶ του τὸν ἀναμένοντες καὶ ἢν ὑπερασπίζονται, ἐκτὸς τῶν σκυδάλων τοῦ Παπικοῦ στρατοῦ, οἱ Ζουάβοι Ναπολέοντος τοῦ μικροῦ. Τὰ chassepoux τῶν Ζουάβων ἐρημόνουςι τὰ τάγματα του· ὁ θάλατος τὸν διώκει καὶ τὸν ἀναγκάζει νὰ καταλίπῃ τὴν ἐπιχείρησιν.

Τὸ ἰταλικὸν αἷμα τὸ ὁποῖον ἔχυσαν οἱ Γάλλοι εἰς τὴν Μεντάναν, ὑπερασπιζόμενοι τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν τοῦ Πάπα, θὰ γείνη πρόξενον συμφορᾶς εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ἰδοὺ τὸ 1870 καὶ τὸ Σεδάν. Ἡ Ἰταλία ἐνθυμεῖται τὸ αἷμα τῆς Μεντάνας καὶ ἡ πολιτικὴ της, βασιλόφρων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, διαπράττει ὅ,τι ἡ διπλωματία ὑπ' ἐποψίν τινα δύναται ν' ἀποκαλέσῃ σφάλμα, ἀλλ' ὅ,τι οἱ λαοὶ ἀποκαλοῦσιν ἐγκλημα· ἀρνεῖται τὴν συμμαχίαν της εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἀλλ' αὐτὸς, γέρων ἤδη καὶ συντετριμμένος ὑπὸ τῶν αγῶνων, αὐτὸς ὅστις εἶδε τοὺς καλλιτέρους τῶν φίλων του πίπτοντας εἰς τὸ πλεῦρον του ὑπὸ τὰς σφαῖρας τῶν μισθοφόρων Ναπολέοντος τοῦ Γ', αὐτὸς λησμονεῖ τὴν Μεντάναν καὶ βλέπει μόνον ὅτι ἡ Γαλλία, δημοκρατικὴ ἤδη, κινδυνεύει· καὶ τρέχει ἀκολουθοῦμενος ὑπὸ τῶν ἰδικῶν του εἰς Vosges, εἰ καὶ ἦτο ἀργά. Τώρα εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπερ ἐπιδιώκει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἰδεῶν τοῦ Ματζίνι.

Ζῇ μόνος ἐπὶ τοῦ βράχου του, τῆς Καπρέρας· ἀλλ' οἱ φιλελεύθεροι Ἰταλοὶ ἔχουσιν ὡς σύνθημά των τὸ ὄνομά του.

Ἀγαπᾷ τὴν Ἑλλάδα, διότι Ἑλλὰς σημαίνει Ἐλευθερία· ὑπῆρξε περίστασις καθ' ἣν ἐτοιμάζετο νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς ἐπαναστάσεως ἐν Θεσσαλίᾳ. Ἡ κυβέρνησις ἐδῶ, εἰ καὶ φιλελεύθερα, τὸν φοβεῖται, διότι τὸ ὄνομά του εἶναι τὸ τρομερώτερον ὄπλον τῶν ῥιζοσπαστῶν.

Πρὸ μηνὸς ἡ ἀρχὴ ἐφυλάκισε τὸν γαμβρόν του καταδι-

κασθέντα ἐπὶ πολιτικῷ ἐγκλήματι. Ὡς, ἐκ τούτου αἱ πολιτικαὶ ἐρίδες ἐξηρεθίσθησαν· αὐτὸς, διαμαρτυρούμενος κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἦλθεν ἐνταῦθα, ὅπως ἐπισκεφθῇ τὸν γαμβρόν του ἐν τῇ φυλακῇ. Τὸ κίνημα τοῦτο ἐφόβισε τὴν ἐξουσίαν, διότι ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ ἕτερον τοιοῦτο, δυνάμενον ἴσως νὰ ὀνομασθῇ Ἑπανάστασις ἐκ μέρους τοῦ ἰσχυροτάτου ἐν Γενούῃ δημοκρατικοῦ κόμματος. Ἄλλ' αὐτὸς ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα του καὶ γνωρίζει ὅτι δὲν εἶναι καιρὸς ἀκόμη.

Οἱ Γενουήνσιοι, καὶ μετ' αὐτῶν οἱ δημοκρατικοὶ καὶ οἱ πατριῶται ὅλης τῆς Ἰταλίας, ἐορτάζουσι τὴν ἀφίξιν του καὶ διαδηλοῦσι τὸν ἐνθουσιασμόν αὐτῶν. Τὸ ὄνομά του, κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὸ προφέρουσι τὰ χεῖλη πάντων, τὸ χαράττει πᾶσα γραφίς. Εἶναι φυσικὸν ἂν τὸ γράφω καὶ ἐγὼ διὰ τὸ «Μὴ Χάνεσαι». Τὸ γνωρίζετε ἤδη ὅλοι τὸ ὄνομα αὐτό· εἶναι ἰωσήφ Γαριβάλδης. Παρασυρόμενοι ὑπὸ τῶν κυμάτων τοῦ ἐνθουσιώδους, τοῦ μεθύοντος ἐκείνου πλήθους ἐχωροῦμεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ διαδηλώσει μετὰ τοῦ φίλου μου. . . . Ὁ φίλος μου εἶναι Ἑλλήν· ἦλθεν ἐκ Αἰθόρνου ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς διὰ τὸν Γαριβάλδην. Ἐν μέσῳ τῆς ἡμέτερῆς ἐκείνης πληθὺς οὐδεὶς τὸν ἀνεγνώριζεν, ὁλίγιστοι τὸν ἐγνώριζον· ἀλλ' ἂν ἀντὶ νὰ περιφέρηται μετ' ἐμοῦ, ὁμιλῶν μοι πάντοτε περὶ τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τῆς Ἑλλάδος ἡμῶν, ἤθελε ν' ἀνέλθῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἣν ἑκατὸν χιλιάδες ὁμμάτων ἀγωνιωδῶς ἐζήτουν νὰ δίδωσιν, ἐκεῖ, ἐν τῇ κοιτῶνι τοῦ Γαριβάλδου θὰ τὸν ἀπεκάλουν ἀδελφὸν καὶ Αὐτὸς συστρατιῶτην του.

Ὑπῆρξεν εἰς ἐκ τῶν χιλίων ἐκείνων· ἠκολούθησε τὸν Γαριβάλδην ὅπως καὶ ὁ μακαρίτης Ἑλλήν τοῦ Ὀλύμπου, ὁ Ζήσης Σωτηρίου. Αἱ σφαῖραι, αἵτινες ἠπέλουν τὸ στήθος τοῦ Γαριβάλδου, διήλθον πολλάκις πρὸ τοῦ στήθους του. Οἱ Γαριβαλδῖνοι ἐνθυμοῦνται πάντοτε καὶ τὰ μέγιστα ἐκτιμῶσι τὸν Ἑλληνα ταγματάρχην· ἐπὶ κεφαλῇς τοῦ λόχου του, ὅπου τὸ πῦρ ἐμαίνετο σφοδρότερον, αὐτὸς ὤρμα πρῶτος καὶ ἀκράτητος. Αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ πρόδρομος τοῦ Γαριβάλδου, μὴ θυνηθέντος ὁμως ποτὲ νὰ ἔλθῃ, ἐν τῇ δούλῃ Ἑλλάδι ἣν προσεκάλει εἰς τὰ ὅπλα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν γνωρίζετε τὴν συμπαῆ, τὴν Ἑλληνικωτάτην φυσιογνωμίαν του. Ἀφανῆς κρύπτεται ἐν τῇ μετριοφροσύνῃ του καὶ σιγᾷ ἀναμένων τὴν ὥραν τῆς ἐνεργείας ὡς ὁ Γαριβάλδης ἐν Καπρέρα.

Εἶναι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἀνευ τῶν ὁποίων ἡ δόξα ὑπ' οὐδενὸς δύναται νὰ κατακτηθῇ· αὐτοὶ ἀφανεῖς λιγύζονται ὡς ὁ Προμηθεὺς ἐπὶ τοῦ βράχου των, τείνοντες τὰ στέρνα πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ μεγάλοι πατοῦντες ἐπὶ τὰ στήθη των φαίνονται ὑψηλότεροι.

Εἴχομεν ἀποσυρθῇ μακρὰν τοῦ πλήθους· εἰς τὴν καμπὴν ὁδοῦ τινος ὁμίλος κακῶν ἐχειροκροτήθη εἰς τὴν μακρόθεν ἀφικνουμένην κραυγὴν Ζήτω ὁ Γαριβάλδης! . . . Ἐκ τινος παρισταμένου ὁμίλου εἰς ἀντιφρονῶν ἐσύριζεν. . . . Ἐξελθόντες ἐκ τοῦ πρώτου ὁμίλου προσεκάλεσε τὸν συρίζοντα ἀποκαλῶν αὐτὸν χαμέρον, καὶ ἐρωτῶν διατρίβουσαν οὕτως πλησιάζας ἀγερώχως, ἐρωτᾷ ἐπίσης:

— «Σὺ διατρί χειροκροτεῖς;»

— «Ἔτσι μ' ἀρέσει.»

— «Κ' ἐμένα μ' ἀρέσει νὰ σφυρίζω!»

— «Κ' ἐγὼ σοὺ τὸ ἀπαγορεύω!»

— «Μπα! Κ' ἐγὼ σφυρίζω 'ς τὴ μύτη σου!» Καὶ σσσ...

— «Κ' ἐγὼ χειροκροτῶ 'ς τὰ μοῦτρα σου!» καὶ Πάφ!..

Ἐπελθόντες ἀστυνομικοὶ φύλακες διέλυσαν τὴν ἔριν ἀπειλοῦσαν νὰ λάβῃ διαστάσεις σπουδαιοτέρας.

Ὃταν ἐφθάσαμεν πρὸ τῆς θύρας τοῦ ξενοδοχείου, ὁ φίλος μου μ' ἀπεχαιρέτισε.

— «Μεῖνε!» μοὶ εἶπεν. «Εἶναι ὥρα ν' ἀποσυρθῶμεν.

Καληνύκτα.»

— «Καληνύκτα, Στεκούλη.

Ἡπειρώτης.

ΝΕΑ! ΝΕΑ! ΝΕΑ!

Νέας ἐκπλήξεις σὰς προητοίμασε τὸ
ΜΕΓΑ ΛΑΜΠΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΠΑΛΛΟΥ
243 — Ὁδὸς Ἑρμοῦ — 243.

Αἱ τελευταῖαι ἐξ Εὐρώπης παραγγελίαι τὰς ὁποίας ἐκέμισεν εἶναι ὅ,τι ὠραῖον, ἐφθνὸν καὶ πολυτελές. — Μόνον εἰς τὰ παραμύθια καὶ εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κυρίου **Μπάλλου** εὐρίσκετε τοιαύτας λάμπας. — Λάμπα ἡ **Μυδραλιοβόλος**, ἡ **Δωδεκαγίγυλος**, φωτίζει περισσότερον δύο φανῶν τῆς Δημαρχίας μας. — Ὑπάρχουν καὶ με 8 φιλύλια καὶ με 4. — **Λάμπαι ἐργατικά**, διὰ τοὺς γράφοντας, τοὺς βράπτοντας καὶ ἄλλους ἐργαζομένους, χύνουσαι τὸ φῶς ὅλον πρὸς τὰ κάτω, εὐεργετικώταται διὰ τοὺς ὀφθαλμούς. — **Λάμπαι κινεζικά**, λεπτοτάτης ἐργασίας, ὡς γυναῖκες ἐτοιμαὶ διὰ χορὸν, διὰ σαλόνια μοναδικὰ — **Λάμπαι αὐλικαὶ**, δι' αὐλὰς δηλαδὴ, βασιλείους ἢ ἰδιωτικὰς. — **Λάμπαι τοῦ τοίχου**, σπεύρουσαι τὸ φῶς ἀκτινωτόν. — **Φαναράκια πολυχρώμα.** — Ὅλος ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ φωτισμοῦ.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἤρξαντο ἐπισκεπτόμεναι αἱ οἰκοδόεσποιναὶ τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Μπάλλου. Σπεύσατε, διότι μερικά εἶδη θὰ ἐξαντληθοῦν ὀλίγωρα.

Τὸ φυλλάδιον τοῦ Ὀκτωβρίου τῆς

ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ἐξεδόθη με ὅλην τὴν εὐμορφίαν ἣτις κάμνει νὰ τρελλαίνωνται ἀπὸ χαρὰ τὰ παιδιὰ, με ὅλην τὴν ὕλην ἣτις τὰ κάμνει νὰ μανθάνουν χίλια εὐμορφα πράγματα.

ΤΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ!

Με τὴν πρῶτον πωτοτυπίαν συντεταγμένον, με τὴν φιλοκαλίαν τετυπωμένον καὶ τὸσον καλῶς ἀκολουθοῦν τοὺς κανόνας τῆς παιδαγωγικῆς.

ΤΙ ΠΟΙΚΙΛΙΑ!

Διαβάζεται σὰν μυθιστόρημα καὶ ὁμως διδάσκει σὰν ἐπιστημονικὸν βιβλίον.

ΤΙ ΠΑΙΓΝΙΑΔΙΑΡΙΚΟΝ!

Τὰ ξηρότερα πράγματα τὰ συνοδεύει νομίζεις με μουσικὴν Στράους.

ΚΑΙ ΤΙ ΦΘΗΝΟΙ!

Μόνον 2 φράγκα τὸ ἔτος.

Διεύθυνσις, ὁδὸς Ἑρμοῦ, 72, πρὸ τῆς Καπνικαρέας.